

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/102/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112012129
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112012129.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. júna 2014 prejednal odvolania prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín a obžalovaného

I.. D. B.

nar. XX.XX.XXXX v U., N. D., trvale bytom A., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 3T/183/2012-813 zo dňa 25.07.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného a prokurátora krajskej prokuratúry **z a m i e t a j ú**, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 3T/183/2012-813 zo dňa 25.07.2013 bol obžalovaný I.. D. B. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, odsek 5 písmeno a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, pretože po tom, čo I.. J. B. ako konateľka spoločnosti D., s.r.o. A. dňa 04.10.2010 v Trenčíne v pobočke E. Q. P. a.s. A., na M. sv. J. č. X podala žiadosť o poskytnutie kontokorentného úveru vo výške 700.000,- Eur, ku ktorej spoločne s jej bratom I.. D. B. ako osobou konkludentne určenou konať za spoločnosť D., s.r.o. A. priložili rozsiahlu sfaľšovanú dokumentáciu, za účelom zdokladovania vybavenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru, ktorá zakrývala skutočnú ekonomickú a finančnú situáciu spoločnosti D., s.r.o. A. vo vzťahu k obchodným partnerom, daňovému úradu, sociálnej poisťovni a všeobecnej zdravotnej poisťovni, čím boli pracovníci E. Q. P. a.s. uvedení do omylu, následkom čoho došlo dňa 25.11.2010 v pobočke E. Q. P. a.s. v A., M. sv. J. č. X k podpisu zmluvy o úvere medzi spoločnosťou D. s.r.o. A. v zastúpení I.. J. B. ako konateľkou a spoludlžníkom I.. D. B. a E. Q. P. a.s., na základe ktorej bol spoločnosti D. s.r.o. poskytnutý kontokorentný úver vo výške 700.000,- Eur, ktorý bol vzápätí vyčerpaný, avšak doposiaľ E. Q. P. a.s. neuhradený, čím bola spoločnosti E. Q. P. a.s., Q., spôsobená škoda v celkovej výške 840.587,69 Eur.

Bol za to odsúdený podľa § 222 odsek 5 Trestného poriadku s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 36 písmeno l) Trestného zákona a § 37 písmeno h) Trestného zákona s prihliadnutím na § 42 odsek 1 Trestného zákona podľa zásady uvedenej v ustanovení § 41 odsek 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov. Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona súd obžalovaného zaradil odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 5 rokov a trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť v trvaní 5 rokov.

Zároveň súd podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil vo vzťahu k obžalovanému výroky o trestoch:

- trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.05.2004 sp. zn. 2T/38/2004, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na dva roky v prvej nápravno-výchovnej skupine a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 5 rokov,
- rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 01.03.2010 sp. zn. 1T/89/2008, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky nepodmienečne so zaradením do prvej nápravno-výchovnej skupiny
- rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 16.09.2012 sp. zn. 2T 49/2010, právoplatný dňa 08.08.2012, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia
- rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.11.2012 sp. zn. 1T/6/2011, právoplatný dňa 17.07.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčín zo dňa 17.07.2013 sp. zn. 3To 47/2013, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný a spoločný trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5 rokov a zákazu činnosti podnikateľskej činnosti v trvaní 5 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd zaviazal obžalovaného povinnosťou nahradiť škodu poškodenej spoločnosti E. Q. P. a.s., Q., F. X/A, IČO: 00681709, škodu vo výške 840.587,69 Eur.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcu odvolanie obžalovaný, ktoré smerovalo proti výroku o treste. Uložený trest považuje za neprimerane vysoký, nakoľko súd mal zohľadniť pri ukladaní trestu pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, ako aj jeho vyhlásenie o uznaní viny. S poukazom na čl. 50 ods. 1 Ústavy SR, ale najmä s ohľadom už na skôr uložený trest v trvaní 13 rokov a 6 mesiacov, ktorý predchádzal napadnutému rozsudku, mu ním navýšeného až na 15 rokov, má za to, že súd prvého stupňa mal vysloviť vinu a upustiť od potrestania a uloženia navýšeného trestu na 15 rokov. Takto mal konať najmä s prihliadnutím na nález Ústavného súdu SR ÚS. 106/2011. Súd prvého stupňa nezohľadnil právo na primeraný trest zakotvený v Charte základných práv a slobôd v zmysle čl. 1, ods. 1 2 a čl. 7 ods. 5 Ústavy SR. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je daná právomoc súdu v týchto situáciách, rozhodnúť podľa čl. 50 ods. 1 Ústavy SR, aby trest nebol odrazom ďalšieho trestania. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že svojho konania ľutuje, ani jeden z jeho činov nie je a nebol nikdy násilný a proti zdraviu alebo životu človeka, pričom okrem trestu, ktorý má už dosť prísny vo výmere 13 rokov a 6 mesiacov. Každý z jeho trestných činov bol z kategórie nahraditeľných, náhradou škody, k čomu bol aj zaviazaný. Obžalovaný sám vo svojom podaní sa stotožnil s dôvodmi podaného odvolania obhajcu. Poukázal tiež na to, že v prípade spôsobenej škody UniCredit Q. P., a.s., došlo k čiastkovým úhradám a že uhradil sumu cca. 14.500 €. Navrhol, aby krajský súd v rámci odvolacieho konania vyhodnotil všetky aspekty s prihliadnutím na jeho ľútosť a následne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, eventuálne aby odvolací súd rozhodol o upustení od ďalšieho uloženia trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora krajskej prokuratúry, toto navrhol zamietnuť.

Odvolanie proti rozsudku v zákonnej lehote podal aj prokurátor krajskej prokuratúry v neprospech obžalovaného proti výroku o treste. Pokiaľ sa týka výroku o vine, rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný a dôvodný. Nemožno sa stotožniť s výrokom o treste, pokiaľ ide o výšku uloženého trestu 15 rokov, ktorý je neprimerane mierny. Súd prvého stupňa mal uložiť trest v rozmedzí sadzby (13 rokov a 6 mesiacov až 20 rokov), v dôsledku čoho trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov sa javí ako neprimerane mierny. Obžalovaný sa trestnou činnosťou obohatil o sumu 750.000 €, z ktorej poškodenej spoločnosti E. Q. P.s. neuhradil žiadnu sumu. Poukázal tiež na to, že to bol práve obžalovaný I.. D. B., ktorý zatiahol do trestnej činnosti aj svoju sestru I.. J. B.. Teda osoba obžalovaného bola organizátorom a zosnovateľom celej trestnej činnosti. V osobe obžalovaného ide o mimoriadne nebezpečného páchatel'a, ktorý sa dopúšťa závažnej ekonomickej trestnej činnosti. Navrhol napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušiť a obžalovanému uložiť súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v hornej polovici zákonom upravenej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 5 rokov, ako aj trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť v trvaní 5 rokov a zaviazat' obžalovaného k náhrade škody vo výške 840.587,69 € pre poškodeného E. Q. P., a.s. Q..

Prokurátor krajskej prokuratúry v konaní o odvolaní navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a obžalovanému uložiť súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v hornej polovici zákonom upravenej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, taktiež navrhol uložiť obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 5 rokov, ako aj trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť v trvaní 5 rokov a zaviazat' obžalovaného k náhrade škody vo výške 840.587.69 € pre poškodeného E. Q. P. Bratislava.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného ako aj prokurátora nie sú dôvodné.

Obžalovaný I. D. B. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd prvého stupňa uznesením rozhodol, že prijíma vyhlásenie obžalovaného. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd skutkovým stavom nezaoberal.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď konanie obžalovaného po právnej stránke posúdil ako obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prvého stupňa správne vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce, priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy. Odvolací súd môže zrušiť a zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o treste v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., ak je uložený trest neprimeraný. K takémuto záveru však odvolací súd nedospel. Obžalovanému poľahčovalo v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., že k spáchanej trestnej činnosti sa priznal a túto oľutoval. Priťažovalo mu v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., že spáchal viac trestných činov. Teda pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol vyrovnaný. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal viac úmyselných trestných činov viacerými skutkami a trestný čin spáchal skôr, ako bol súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, preto správne súd ukladal obžalovanému trest ako súhrnný v duchu asperačnej zásady, pričom neaplikoval ustanovenie druhej vety za bodkočiarkou § 41 ods. 2 Tr. zák. Vzhľadom k tomu, že niektoré sú obzvlášť závažné zločiny spáchané viacerými skutkami, zvýšila sa horná hranica trestnej sadzby najprisnejšieho z nich (§ 222 ods. 5 Tr. zák.) o jednu tretinu v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. z (10 rokov - 15 rokov) na 20 rokov, pričom prichádzalo do úvahy uloženie trestu v rozpätí 10 rokov - 20 rokov a spodná hranica nemohla byť miernejšia ako uložený trest 13 rokov a 6 mesiacov. Všetky argumenty, ktoré uvádza obžalovaný vo svojom odvolaní už súd prvého stupňa zohľadnil pri výmere trestu. Napokon aj skutočnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie o svojej vine, súd prvého stupňa dostatočne zohľadnil v podobe uloženého trestu. Súdom musel tiež prihliadnuť na závažnosť spáchanej trestnej činnosti, ako aj k tomu, že obžalovaný bol zosnovateľom celej trestnej činnosti, keď do trestnej činnosti zatiahol aj svoju sestru I. J. B.. Preto správne súd prvého stupňa obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal obzvlášť závažný zločin, správne bol súdom prvého stupňa podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože aj odvolací súd je toho názoru, že vzhľadom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného bude jeho náprava lepšie zaručená v ústave so stredným stupňom stráženia. Čo sa týka odvolania prokurátora, všetky argumenty, ktoré obžalovaný uviedol vo svojom odvolaní a ktoré svedčia v jeho prospech, svedčia aj preto, aby odvolací súd nevyhovel odvolaniu prokurátora krajskej prokuratúry. Výrok o náhrade škody zodpovedá stavu v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Nárok na náhradu škody bol riadne a včas uplatnený, ktorý bol aj dokazovaním preukázaný, preto súd prvého stupňa správne zaviazal obžalovaného k náhrade škody v uplatnenej výške.

Zároveň súd podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil vo vzťahu k obžalovanému výroky o trestoch:
- trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.05.2004 sp. zn. 2T/38/2004, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na dva roky v prvej nápravno-výchovnej skupine a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 5 rokov,
- rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 01.03.2010 sp. zn. 1T/89/2008, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky nepodmienečne so zaradením do prvej nápravno-výchovnej skupiny

- rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 16.09.2012 sp. zn. 2T 49/2010, právoplatný dňa 08.08.2012, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia
- rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.11.2012 sp. zn. 1T/6/2011, právoplatný dňa 17.07.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčín zo dňa 17.07.2013 sp. zn. 3To 47/2013, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný a spoločný trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5 rokov a zákazu činnosti podnikateľskej činnosti v trvaní 5 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce

Z takto rozvedených dôvodov nepovažoval odvolací súd odvolanie obžalovaného ako aj prokurátora krajskej prokuratúry za dôvodné a toto podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.